

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 20. května 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione – Itálie) – Azienda Sanitaria Provinciale di Catania v. Assessorato della Salute della Regione Siciliana

(Věc C-128/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Státní podpory – Zemědělství – Porážka zvířat postižených infekčními chorobami – Náhrada škody chovatelům – Oznamovací povinnost a povinnost standstill – Článek 108 odst. 3 SFEU – Pojmy ‚existující podpora‘ a ‚nová podpora‘ – Nařízení (ES) č. 659/1999 – Vynětí podle kategorií podpory – Nařízení (ES) č. 702/2014 – Podpora de minimis – Nařízení (EU) č. 1408/2013“)

(2021/C 278/04)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Žalobce: Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

Žalovaný: Assessorato della Salute della Regione Siciliana

za přítomnosti: AU

Výrok

Článek 108 odst. 3 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že opatření zavedené členským státem, jehož cílem je financovat do výše 20 milionů eur po dobu několika let náhrady ve prospěch chovatelů, kteří byli nuceni porazit zvířata postižená infekčními chorobami, a dále odměny veterinárních lékařů vykonávajících činnost jako svobodné povolání, kteří se podíleli na sanačních opatřeních, musí podléhat postupu předběžné kontroly stanovené v tomto ustanovení, jestliže se na toto opatření nevztahuje rozhodnutí Evropské komise o schválení, ledaže toto opatření splňuje podmínky stanovené nařízením Komise (EU) č. 702/2014 ze dne 25. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 [SFEU] prohlašují určité kategorie podpory v odvětvích zemědělství a lesnictví a ve venkovských oblastech za slučitelné s vnitřním trhem nebo podmínky stanovené nařízením Komise (EU) č. 1408/2013 ze dne 18. prosince 2013 o použití článků 107 a 108 [SFEU] na podporu *de minimis* v odvětví zemědělství.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 182, 27.5.2019.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 29. dubna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo – Španělsko) – Banco de Portugal, Fondo de Resolución, Novo Banco SA, Sucursal en España v. VR

(Věc C-504/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Bankovní dohled – Reorganizace a likvidace úvěrových institucí – Směrnice 2001/24/ES – Opatření k reorganizaci úvěrové instituce přijaté orgánem domovského členského státu – Převod práv, aktiv nebo závazků na ‚překlenovací instituci‘ – Zpětný převod na úvěrovou instituci, které se týká reorganizační opatření – Článek 3 odst. 2 – Lex concursus – Účinek reorganizačního opatření v jiných členských státech – Vzájemné uznání – Článek 32 – Účinky ozdravného opatření na probíhající soudní řízení – Výjimka z použití lex concursus – Článek 47 první pododstavec Listiny základních práv Evropské unie – Účinná soudní ochrana – Zásada právní jistoty“)

(2021/C 278/05)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastnice původního řízení

Žalobci: Banco de Portugal, Fundo de Resolução a Novo Banco SA, Sucursal en España

Žalovaná: VR

Výrok

Článek 3 odst. 2 a článek 32 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES ze dne 4. dubna 2001 o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí vykládané ve světle zásady právní jistoty a čl. 47 prvního pododstavce Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby byly v soudním řízení ve věci samé, které probíhá v jiném členském státě než ve státě původu a týká se pasiva, jehož byla úvěrová instituce zbavena v rámci prvního reorganizačního opatření přijatého v posledně uvedeném státě, bez dalších podmínek uznány účinky dalšího reorganizačního opatření, jímž bylo se zpětnou účinností k okamžiku předcházejícímu zahájení dotčeného řízení dané pasivum převedeno zpět na uvedenou úvěrovou instituci, pokud takové uznání vede k tomu, že úvěrová instituce, na niž bylo pasivum převedeno prvním opatřením, se zpětnou účinností ztratí svou pasivní legitimaci v probíhajícím řízení, čímž by došlo ke zpochybnění soudních rozhodnutí, která již byla přijata ve prospěch žalobkyně v tomto řízení.

(¹) Úř. věst. C 363, 28.10.2019.

**Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 12. května 2021 (žádost o rozhodnutí
o předběžné otázce Verwaltungsgesicht Wiesbaden – Německo) – WS v. Spolková republika
Německo**

(Věc C-505/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Úmluva k provedení Schengenské dohody – Článek 54 – Listina základních
práv Evropské unie – Článek 50 – Zásada *ne bis in idem* – Článek 21 SFEU – Volný pohyb osob – Red
notice (červené oznámení) Interpolu – Směrnice (EU) 2016/680 – Zákonost zpracování osobních údajů
obsažených v takovémto oznámení“)

(2021/C 278/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Účastníci původního řízení

Žalobce: WS

Žalovaná: Spolková republika Německo

Výrok

1) Článek 54 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích, podepsané v Schengenu dne 19. června 1990, která vstoupila v platnost dne 26. března 1995, jakož i čl. 21 odst. 1 SFEU, ve spojení s článkem 50 Listiny základních práv Evropské unie, musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby orgány státu, který je smluvní stranou dohody mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích, podepsané v Schengenu dne 14. června 1985, nebo orgány členského státu předběžně zadržely osobu, na kterou se vztahuje červené oznámení zveřejněné Mezinárodní organizací kriminální policie (Interpol) na žádost třetího státu, ledaže je v pravomocném soudním rozhodnutí vydaném ve státě, který je smluvní stranou této dohody, nebo v členském státě určeno, že tato osoba již byla pravomocně odsouzena ve státě, který je smluvní stranou uvedené dohody, nebo v členském státě za tentýž čin, jako je ten, na kterém je založeno toto červené oznámení.